23/05/2019

ΑΓΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ: Η αγνεία, η φιλοξενία, η ταπείνωση, η μετριοφροσύνη

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κατά την 23ην Μαίου εκάστου έτους, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Μιχαήλ του Ομολογητού.

Ὁ Ἅγιος Μιχαὴλ καταγόταν ἐκ Συνάδων τῆς Φρυγίας ἀπὸ γονεῖς πλούσιους καὶ εὐσεβεῖς, ἔζησε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (813 – 820 μ.Χ.). Ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία εἶχε ἀφιερωθεῖ στὸν Θεὸ καὶ ἀφοῦ ἔτυχε εὐρείας καὶ ἐπιμελοῦς μορφώσεως, συγκαταλεγόταν μεταξὺ τῶν διαπρεπῶν ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του. Ἐπί Πατριάρχου Παύλου Δ’ τοῦ Κυπρίου (780 – 784 μ.Χ.) μετέβη στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου, λόγῳ τοῦ ἀδαμάντινου χαρακτῆρος καὶ τῆς μεγάλης μορφώσεώς του κατέλαβε περιφανὲς ἀξίωμα στὰ ἀνάκτορα.

Συνδέθηκε μὲ στενότατη φιλία μὲ τὸν Ἅγιο Θεοφύλακτο († 8 Μαρτίου), ποὺ ἦταν ἄνδρας ἐπίσης ἐνάρετος καὶ μορφωμένος, μὲ τὸν ὁποῖο ἀργότερα μετέβησαν στὴ μονὴ ποὺ εἶχε ἱδρυθεῖ ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Ταράσιο στὸν Εὔξεινο Πόντο, ὅπου

ἐκάρησαν μοναχοὶ. Γιὰ τὴν μεγάλη τους ἀρετὴ καὶ τὴν βαθύτατη θεολογικὴ κατάρτιση πείσθηκαν καὶ χειροτονήθηκαν ἀπὸ τὸν Ταράσιο κατ’ ἀρχὰς μὲν ἱερεῖς, στὴ συνέχεια δὲ ὁ μὲν Θεοφύλακτος Ἐπίσκοπος Νικομηδείας, ὁ δὲ Μιχαὴλ Ἐπίσκοπος Συνάδων.

Καὶ στὴ νέα αὐτὴ θέση του διέλαμψε γιὰ τὸν ἔνθεο ζῆλο τους, διδάσκοντας ὑπερασπιζόμενος τὴν Ὀρθόδοξη πίστη. Ἀλλὰ ὁ ἱερὸς ζῆλος τοῦ Μιχαὴλ πρὸς τὴν Ὀρθοδοξία καταφάνηκε, ὅταν ἐνέσκηψε ὁ πόλεμος κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἐπὶ αὐτοκράτορος Λέοντος Ε’ τοῦ Ἀρμενίου. Μὲ ἀνυπέρβλητο θάρρος καὶ παρρησία δὲν δίστασε νὰ ἐλέγξει δημόσια αὐτὸν γιὰ τὸν ἄθεο καὶ ἀσεβὲς διάταγμά του καὶ νὰ ἀναθεματίσει ἐκείνους ποὺ δὲν προσκυνοῦσαν τὶς ἅγιες εἰκόνες.

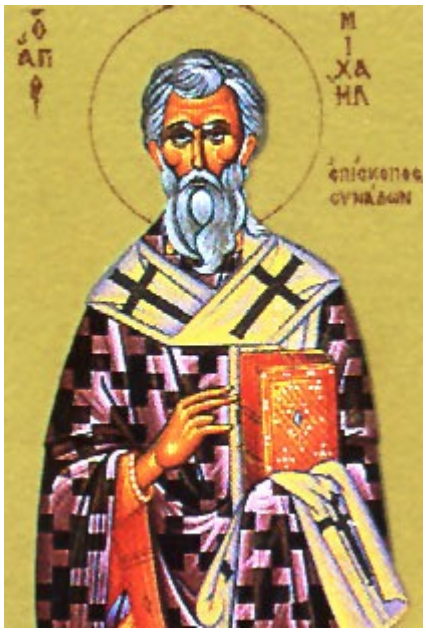

Ὅταν ἀποφασίσθηκε νὰ ζητηθεῖ ἡ γνώμη καὶ ἡ βοήθεια τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης, ὁ Ἅγιος Μιχαὴλ κρίθηκε ὡς ὁ καταλληλότερος καὶ ἐστάλη πρὸς τοῦτο στὴ Ρώμη. Ὁ Πάπας Λέων Γ’ (795 – 816 μ.Χ.) κατεδίκασε τὴν εἰκονομαχία καὶ ἐνθάρρυνε τὸν Πατριάρχη στὸν ἀγώνα του, ἀφοῦ γνωστοποίησε τὶς ἀποφάσεις του καὶ δι’ ἐπιστολῆς, τὴν ὁποία παρέδωσε στὸν Ἅγιο Μιχαήλ. Παρὰ ταῦτα ὁ αὐτοκράτορας παρέμενε ἀμετάθετος στὰ ἀσεβὴ φρονήματά του καὶ ἐξαπέλυσε ἄγριο διωγμὸ κατὰ τῶν ἀντιτιθεμένων κληρικῶν. Ἔτσι, ἀφοῦ συνελήφθη καὶ ὁ Ἅγιος Μιχαήλ, κατ’ ἀρχὰς ἐξορίσθηκε στὸ φρούριο τῆς Ἀνατολῆς Εὐδοκιάς, στὴ συνέχεια δὲ σὲ διάφορα μέρη, καταταλαιπωρούμενος καὶ στερούμενος τὰ πάντα, ἀλλὰ διατηρώντας ἀκμαῖο τὸ φρόνημα καὶ ἐξακολουθώντας, μὲ τοὺς ἐμπνευσμένους λόγους του, νὰ ὑπερασπίζεται τὴ Ὀρθόδοξη πίστη.

Κατὰ τὴν ὑπερδεκαετὴ αὐτὴ ἐξορία του ἐξ’ αἰτίας τῶν κακουχιῶν καὶ τῆς μεγάλης ἡλικίας, ἀφοῦ ἀσθένησε, κοιμήθηκε μὲ εἰρήνη.

Γράφοντας ὁ Θεόδωρος ὁ Στουδίτης πρὸς τὸν Μητροπολίτη Νικαίας Πέτρο, ἱστορεῖ τὶς τελευταῖες στιγμὲς καὶ τὴν κοίμηση τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ, τοῦ ὁποίου τὶς ἀρετὲς ἐπαινεῖ: τὴν ἁγνεία, τὴ φιλοξενία, τὴν ταπείνωση, τὴ μετριοφροσύνη.

Ἡ ἁγία κάρα αὐτοῦ εἶναι ἀποθησαυρισμένη στὴ μονὴ Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀφοῦ δωρήθηκε ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς Βασίλειο καὶ Κωνσταντίνο.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ ἀναθεμένος, τὴν σὴν ζωὴν ἐκ παιδός, ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ ἱεράρχης σεπτός, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν τὴν τοῦ Δεσπότου, ὡς τιμήσας Εἰκόνα, θλίψεις ἐν ἐξορίαις, Μιχαὴλ καθυπέστης· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν, ῥεῖθρα ἰάσεων.

Κοντάκιον. Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, θαυματοφόρε Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Μεγαλυνάριον.

Κλῆσιν ἀγγελώνυμον ἐσχηκώς, ἰσάγγελος ὤφθης, ἐν τῷ κόσμῳ μετὰ σαρκός, ὡς ἱερομύστης, καὶ στῦλος Ἐκκλησίας· ἔνθεν ὦ Μιχαήλ σε, Χριστὸς ἐδόξασε.

ΠΗΓΗ: synaxarion.gr